

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 106/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 340/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 4795/2015), sp. zn. 10 Co 14/2015 z 29. januára 2015 (Rvp 4796/2015), sp. zn. 5 Co 545/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 4797/2015), sp. zn. 5 Co 69/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 4798/2015), sp. zn. 5 Co 465/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 4799/2015), sp. zn. 5 Co 197/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 4800/2015), sp. zn. 5 Co 100/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5398/2015), sp. zn. 5 Co 789/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 5399/2015), sp. zn. 5 Co 420/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5576/2015), sp. zn. 5 Co 380/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5577/2015), sp. zn. 2 Co 317/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 5986/2015), sp. zn. 14 Co 99/2014 z 20. januára 2015 (Rvp 5987/2015), sp. zn. 6 Co 51/2015 z 23. februára 2015 (Rvp 5988/2015), sp. zn. 10 Co 35/2015 z 12. februára 2015 (Rvp 5989/2015), sp. zn. 5 Co 640/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5990/2015), sp. zn. 10 Co 34/2015 z 12. februára 2015 (Rvp 5992/2015), sp. zn. 6 Co 718/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 5993/2015), sp. zn. 5 Co 515/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5994/2015), sp. zn. 5 Co 9/2015 z 27. januára 2015 (Rvp 6759/2015), sp. zn. 3 Co 592/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6760/2015), sp. zn. 3 Co 593/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6761/2015), sp. zn. 6 Co 836/2014 z 26. januára 2015 (Rvp 6762/2015), sp. zn. 5 Co 603/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 6763/2015), sp. zn. 6 Co 846/2014 z 9. februára 2015 (Rvp 6764/2015), sp. zn. 6 Co 847/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6765/2015), sp. zn. 2 Co 556/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 6766/2015), sp. zn. 14 Co 399/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 6990/2015), sp. zn.

14 Co 197/2014 z 20. januára 2015 (Rvp 6991/2015), sp. zn. 14 Co 198/2014 z 20. januára 2015 (Rvp 6992/2015), sp. zn. 14 Co 850/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 6993/2015), sp. zn. 5 Co 19/2015 z 27. januára 2015 (Rvp 6994/2015), sp. zn. 2 Co 5/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 6995/2015), sp. zn. 5 Co 570/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 6996/2015), sp. zn. 5 Co 569/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 6997/2015), sp. zn. 5 Co 735/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 6998/2015), sp. zn. 11 Co 145/2014 z 25. februára 2015 [správne 17. februára 2015, pozn. (Rvp 9084/2015)], sp. zn. 14 Co 302/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9085/2015), sp. zn. 14 Co 303/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9086/2015), sp. zn. 3 Co 268/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9087/2015), sp. zn. 6 Co 90/2015 z 20. apríla 2015 (Rvp 9549/2015), sp. zn. 10 Co 67/2015 z 26. marca 2015 (Rvp 9550/2015), sp. zn. 6 Co 50/2015 z 20. apríla 2015 (Rvp 9551/2015) a sp. zn. 14 Co 559/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9552/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 4795/2015, Rvp 4796/2015, Rvp 4797/2015, Rvp 4798/2015, Rvp 4799/2015, Rvp 4800/2015, Rvp 5398/2015, Rvp 5399/2015, Rvp 5576/2015, Rvp 5577/2015, Rvp 5986/2015, Rvp 5987/2015, Rvp 5988/2015, Rvp 5989/2015, Rvp 5990/2015, Rvp 5992/2015, Rvp 5993/2015, Rvp 5994/2015, Rvp 6759/2015, Rvp 6760/2015, Rvp 6761/2015, Rvp 6762/2015, Rvp 6763/2015, Rvp 6764/2015, Rvp 6765/2015, Rvp 6766/2015, Rvp 6990/2015, Rvp 6991/2015, Rvp 6992/2015, Rvp 6993/2015, Rvp 6994/2015, Rvp 6995/2015, Rvp 6996/2015, Rvp 6997/2015, Rvp 6998/2015, Rvp 9084/2015, Rvp 9085/2015, Rvp 9086/2015, Rvp 9087/2015, Rvp 9549/2015, Rvp 9550/2015, Rvp 9551/2015 a Rvp 9552/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 106/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. apríla 2015, 17. apríla 2015, 21. apríla 2015, 30. apríla 2015, 11. mája 2015, 18. mája 2015, 22. júna 2015 a 29. júna 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozsudkami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktoré sú uvedené v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava I, Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava III, Okresným súdom Bratislava IV a Okresným súdom Bratislava V (spolu ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom týchto okresných súdov. Nesprávny úradný postup okresných súdov mal spočívať v takom konaní okresných súdov, ktoré bolo podľa sťažovateľky v rozpore s ustanovením § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ku ktorému dochádzalo v skôr vedených exekučných konaniach, ktoré prebiehali takisto pred uvedenými okresnými súdmi, v ktorých sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení oprávnenej.

Okresné súdy žalobné nároky sťažovateľky v konaniach, v ktorých sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci samej zamietli. Krajský súd

svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd „*spôsobil porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:*

- *základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);*

- *základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.*

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„A. Rozhodoval vylúčený sudca.

Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...

B...

Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

C...

Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

D...

... konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...

E...

Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.“

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej práv označených v záhlaví tohto rozhodnutia napadnutými

rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu spočívajúcim v tom, že v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutia okresných súdov o nepriznaní sťažovateľkou požadovanej náhrady škody a finančného zadosťučinenia, ktoré malo byť podľa sťažovateľky spôsobené nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov v exekučných konaniach, v ktorých vystupovala sťažovateľka v pozícii oprávnenej. Sťažovateľka namietala, že na prvom stupni o jej nárokoch rozhodovali vylúčení sudcovia, odvolací súd vydal prekvapivé rozhodnutia,

ktoré popierajú doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súdy oboch stupňov porušili zásadu kontradiktórnosti konania a napadnuté rozhodnutia krajského súdu boli nedostatočne odôvodnené.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve predošlých prípadov (tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu, vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016